

قوه قضائیه

دادخواست بدوی دیوان عدالت اداری

تاریخ تقدیم : ۱۴۰۴/۰۴/۱۷
کدرهگیری : ۱۴۰۴۲۲۰۹۶۱۹۵۱۸۱۲
پیوست: ۲ برگ

مشخصات	نام	نام خانوادگی	نام پدر	شغل	محل اقامت: شهرستان/بخش دهستان خیابان کوچه پلاک
شاکی	اتاق بازرگانی صنایع معادن و کشاورزی استان کرمان				استان کرمان - شهرستان کرمان - کرمان - میدان آزادی - ابتدای بلوار جمهوری اسلامی
طرف شکایت	وزارت صنعت، معدن و تجارت (وزارت صنعت، معدن و تجارت)				استان تهران - شهرستان تهران - تهران - خیابان نجات الهی - خیابان سمیه غربی - نبش کوچه پورموسی - وزارت صنعت، معدن و تجارت - پلاک ۲۶۸
	سازمان برنامه و بودجه کشور				استان تهران - شهرستان تهران - تهران - خیابان میدان بهارستان - خیابان دانشسرا
	خزانه داری کل کشور				تهران - میدان ارگ، خیابان داور، خیابان صوراسرافیل، پلاک ۱۵، طبقه همکف
	وزارت امور اقتصادی و دارایی (وزارت امور اقتصادی و دارایی)				استان تهران - شهرستان تهران - تهران - میدان امام خمینی - خیابان باب همایون - خیابان صور اسرافیل
وکیل	یاسر	عرب نژاد	محمدحسین	وکیل دادگستری	استان تهران - شهرستان تهران - تهران - خیابان کارگر شمالی - کوچه دهم - پلاک ۷۱ - طبقه اول
	کتایون	کیاسروش	علی	وکیل	استان تهران - شهرستان تهران - تهران - کارگر شمالی - کوچه دهم - پلاک ۷۱ - طبقه اول
موضوع شکایت	درخواست احراز وقوع تخلف (ماده ۱۰ قانون دیوان عدالت اداری) (صدور رای مبنی بر احراز وقوع تخلف در ترک فعل و عدم اجرای حکم قانونی تخصیص ۱۵٪ حقوق دولتی معادن به استان کرمان در سالهای ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳)				
دلایل و منضمات	۱- وکالت نامه به شماره ۱۴۰۰۲۲۰۹۴۱۵۱۶۴۲۹ مورخ ضمیمه گردید. ۲- مدرک نمایندگی به شماره ۲۱۶۳۹ مورخ ۱۳۹۸/۰۴/۱۱				

ریاست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام و عرض ادب؛

احتراماً، اینجانبان یاسر عرب نژاد و کتایون کیاسروش، به عنوان اصیل و همچنین به وکالت از اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان کرمان، به استحضار می‌رسانیم:

با عنایت به اصلاحات قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، در مواردی که اشخاص ذی‌نفع پیش از طرح شکایت در دیوان، تقاضای انجام یا عدم انجام امری اداری را از دستگاه‌های اجرایی دارند، موظف‌اند ابتدا درخواست خود را به آن دستگاه ارائه نموده و دستگاه مربوط نیز مکلف به ثبت درخواست و پاسخ‌دهی ظرف سه ماه می‌باشد. با این حال، شکایت حاضر به لحاظ موضوع و ماهیت، از شمول این قاعده خارج است؛ چرا که خواسته مطروحه، احراز وقوع تخلف از اجرای احکام قانونی در سال‌های ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ می‌باشد و ناظر به قصور و ترک فعل دستگاه‌های اجرایی در بازه‌ای مشخص و گذشته است، نه تقاضای انجام امر اداری برای آینده یا حال.

لذا نظر به اینکه موضوع شکایت ناظر بر نقض احکام صریح قانون (از جمله تبصره ۶ ماده ۱۴ قانون معادن و احکام مندرج در قوانین بودجه سنواتی) و احراز تخلف صورت‌گرفته در عملکرد دستگاه‌ها طی دو سال مالی گذشته است، رجوع مستقیم به دیوان عدالت اداری، وفق اصول حاکمیت قانون و الزامات نظارتی، بلااشکال بوده و مشمول محدودیت مندرج در تبصره فوق‌الذکر نمی‌باشد.

بر این اساس، از آن دیوان محترم تقاضای رسیدگی و اتخاذ تصمیم قانونی لازم به شرح مندرج در این شکوائیه را داریم.

شرح شکوائیه

دولت در سال‌های ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ از اجرای حکم صریح قانون در خصوص بازگرداندن ۱۵٪ حقوق دولتی معادن به استان کرمان خودداری نموده است. این اقدام مصداق ترک فعل دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط بوده و موجب تضییع حقوق قانونی استان کرمان گردیده است. در ادامه، مستندات قانونی، شرح ترک فعل صورت‌گرفته، دستگاه‌های مسئول و درخواست شاکی ارائه می‌گردد.

مبحث اول: مستندات قانونی الزام‌آور برای تخصیص ۱۵٪ حقوق دولتی معادن به استان‌ها

۱. قانون معادن (تبصره ۶ ماده ۱۴):

به موجب تبصره ۶ ماده ۱۴ قانون معادن (اصلاحی ۱۳۹۰) دولت مکلف است ۱۵ درصد از حقوق دولتی وصولی معادن را به اعتبارات همان استان

قوه قضائیه

دادخواست بدوی دیوان عدالت اداری

تاریخ تقدیم : ۱۴۰۴/۰۴/۱۷
کدرهگیری : ۱۴۰۴۲۲۰۹۶۱۹۵۱۸۱۲
پیوست: ۲ برگ

اضافه نماید و آن را منحصرأ صرف ایجاد زیرساخت‌ها، رفاه و توسعه همان شهرستان (با اولویت منطقه میزبان معدن) نماید. بنابراین قانونگذار از سال ۱۳۹۰ صراحتاً سهم ۱۵٪ برای استان محل معدن تعیین کرده است.

۲. قانون بودجه سال ۱۴۰۲ کل کشور:

حکم فوق در قوانین بودجه سنواتی نیز مورد تأکید قرار گرفته است. در جزء (ه) از یکی از تبصره‌های قانون بودجه ۱۴۰۲ تصریح شده که دولت موظف است سهم پانزده درصدی (۱۵٪) حقوق دولتی معادن را هر سه ماه یکبار به خزانه معین استان واریز نماید و پس از کسر موارد قانونی، تمامی این اعتبار جهت توسعه زیرساخت‌ها و رفع آسیب‌های محیط‌زیستی همان منطقه معدن خیز هزینه گردد. قانون بودجه ۱۴۰۲ همچنین دولت را مکلف کرده بود گزارش عملکرد بازگشت این منابع به استان‌ها را طبق تبصره یادشده به مجلس ارائه کند.

۳. قانون بودجه سال ۱۴۰۳ کل کشور:

در قانون بودجه ۱۴۰۳ نیز حکم مشابهی مقرر گردیده است. طبق بند «ث» از تبصره‌های این قانون، دولت مکلف است ۱۵ درصد حقوق دولتی معادن را در حساب خاصی نزد خزانه‌داری کل کشور منظور نموده و سهم هر استان و شهرستان دارای معادن را به نسبت وصولی هر منطقه، بر اساس تبصره ۶ ماده ۱۴ قانون معادن، هزینه نماید. افزون بر این، خزانه‌داری کل کشور و سازمان برنامه و بودجه موظف شده‌اند که هر سه ماه یکبار گزارش عملکرد این حکم (دریافت ۱۵٪ و نحوه هزینه کرد آن در استان‌ها و شهرستان‌های معدن‌دار) را به کمیسیون‌های مرتبط مجلس ارائه نمایند. بدین ترتیب در هر دو سال اخیر، قانون بودجه نیز بر اجرای حکم قانون معادن در بازگرداندن ۱۵٪ حقوق دولتی به استان‌ها تأکید داشته است.

مبحث دوم: عدم اجرای حکم در سال‌های ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ و میزان ناچیز بازگشت منابع به کرمان

با وجود صراحت قوانین یادشده، حکم تخصیص ۱۵٪ حقوق دولتی معادن به استان کرمان در سال‌های ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ اجرا نشده و بخش ناچیزی از این منابع به استان بازگشته است. به گواه آمارهای رسمی و گزارش‌های منتشرشده، سهم بازگشتی استان کرمان از حقوق دولتی معادن طی سال‌های اخیر بسیار پایین‌تر از میزان مقرر قانونی بوده است. به عنوان نمونه، رئیس سازمان صنعت، معدن و تجارت استان کرمان اعلام کرده است که در یک بازه ۱۲ ساله به جای ۱۵٪ مقرر قانونی، رقمی کمتر از ۲٪ از حقوق دولتی معادن به استان کرمان برگشته است. همچنین طبق اظهارات یکی از نمایندگان استان کرمان در مجلس شورای اسلامی، هر ساله گاه تنها حدود یک تا دو درصد از حقوق دولتی معادن به استان کرمان بازپرداخت شده است. این ارقام نشان می‌دهد که استان کرمان در سال ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ نیز به جای دریافت ۱۵٪ حق قانونی خود، عملاً کمتر از ۲٪ از منابع متعلق به خود را دریافت کرده است که تخلفی آشکار از قوانین مورد اشاره محسوب می‌شود.

مبحث سوم: دستگاه‌های مسئول در ترک فعل و کوتاهی صورت گرفته

با توجه به قوانین فوق، اجرای حکم بازگرداندن ۱۵٪ حقوق دولتی معادن به استان‌ها یک وظیفه قانونی مشترک میان چند دستگاه اجرایی مسئول بوده است. دستگاه‌هایی که در این ترک فعل دخیل هستند و به تکالیف قانونی خود عمل نکرده‌اند عبارت‌اند از:

۱. وزارت صنعت، معدن و تجارت:

به عنوان متولی بخش معدن کشور و مسئول اجرای قانون معادن، موظف به پیگیری و تضمین اجرای تبصره ۶ ماده ۱۴ قانون معادن در تخصیص ۱۵٪ حقوق دولتی به استان‌ها بوده است. این وزارتخانه می‌بایست سازوکار هزینه‌کرد این منابع در استان (در قالب ایجاد زیرساخت‌های شهرستان محل معدن و نظارت بر آن) را فراهم می‌کرد.

۲. سازمان برنامه و بودجه کشور:

این سازمان مسئولیت تنظیم و تخصیص اعتبارات در لوائح و قوانین بودجه سنواتی را بر عهده دارد. با توجه به احکام قوانین بودجه ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳، سازمان برنامه و بودجه مکلف بوده منابع ۱۵٪ حقوق دولتی معادن استان کرمان را در جداول بودجه استان منظور نموده و اعتبارات لازم را برای استان ابلاغ نماید. کوتاهی این سازمان در تأمین و تخصیص به موقع اعتبارات مذکور یکی از عوامل اصلی عدم اجرای حکم قانون بوده است.

۳. خزانه‌داری کل کشور:

خزانه‌داری به عنوان زیرمجموعه وزارت امور اقتصادی و دارایی، مسئول وصول درآمدهای دولت و تخصیص آنها به حساب‌های مربوطه است. طبق قانون

قوه قضائیه

دادخواست بدوی دیوان عدالت اداری

تاریخ تقدیم : ۱۴۰۴/۰۴/۱۷
کدرهگیری : ۱۴۰۴۲۲۰۹۶۱۹۵۱۸۱۲
پیوست: ۲ برگ

بودجه ۱۴۰۲، می‌بایست هر سه‌ماه یک‌بار ۱۵٪ حقوق دولتی معادن وصول‌شده در استان کرمان را به حساب خزانه معین استان واریز کند. همچنین در قانون بودجه ۱۴۰۳ ملزم به ایجاد حساب خاص و واریز سهم استان‌ها در آن شده است. عدم انجام کامل این وظیفه توسط خزانه‌داری کل کشور، به معنای عدم تخصیص اعتبار قانونی به استان کرمان و مصداق ترک فعل است.

۴. وزارت امور اقتصادی و دارایی:

این وزارتخانه نظارت عالیه بر خزانه‌داری کل کشور و امور مالی دولت را بر عهده دارد. وزارت امور اقتصادی و دارایی، علاوه بر نقش مستقیم در شورای عالی معادن (که وزیر اقتصاد عضو آن برای تعیین حقوق دولتی است)، در اجرای مقررات مالی از جمله واریز وجوه به حساب استان‌ها مسئولیت داشته است. عدم اعمال نظارت و صدور دستورات لازم از سوی این وزارتخانه جهت اجرای تبصره مذکور، تخطی از وظایف قانونی محسوب می‌شود.

با در نظر گرفتن مراتب فوق، همه دستگاه‌های یادشده مکلف به اجرای حکم قانونی بازگشت ۱۵٪ حقوق دولتی معادن به استان کرمان بوده‌اند، لیکن از ایفای این وظیفه قانونی خودداری نموده و مرتکب ترک فعل (تخلّف) شده‌اند. به بیان دیگر، علیرغم تصریح قانون، هیچ‌یک از این نهادها اقدام مؤثری برای تحقق سهم قانونی استان کرمان انجام نداده و نتیجه آن عدم تخصیص اعتبار توسعه‌ای به استان بوده است.

مبحث چهارم: پیامدهای عدم تخصیص سهم قانونی و نقض حقوق استان کرمان

عدم اجرای حکم قانونگذار در بازگرداندن ۱۵٪ حقوق دولتی معادن به کرمان، موجب تضییع حقوق قانونی و محرومیت توسعه‌ای استان کرمان شده است. استان کرمان با دارا بودن معادن غنی و پرداخت مبالغ کلان حقوق دولتی و حق انتفاع معدن، انتظار قانونی داشت که بخشی از این منابع در جهت عمران و آبادانی منطقه بازگردد. کوتاهی دستگاه‌های مسئول در این خصوص تبعات منفی متعددی به دنبال داشته است، از جمله:

۱. محرومیت از منابع مالی توسعه‌ای:

۱۵ درصد حقوق دولتی معادن رقم قابل توجهی بوده که می‌توانست در پروژه‌های زیرساختی، عمرانی و رفاهی استان به کار گرفته شود. عدم بازگشت این منابع به معنی کاهش سرمایه‌گذاری دولت در استان کرمان و از دست رفتن فرصت‌های توسعه محلی است. به نقل از استاندار کرمان، این اعتبار می‌توانست استان را به حرکت درآورد و در توسعه زیرساخت‌ها نقش مهمی ایفا کند، اما در عمل رقم بسیار محدودی به استان تخصیص یافته است.

۲. تأثیر منفی بر اقتصاد و سرمایه‌گذاری استان:

استمرار این وضعیت می‌تواند چشم‌انداز اقتصادی کرمان را تضعیف کند. بنابر گزارش کارشناسان، عدم بازگشت سهم عادلانه استان کرمان از حقوق دولتی معادن می‌تواند تبعات جدی برای اقتصاد استان داشته باشد و موجب کاهش سرمایه‌گذاری در بخش معدن و مواجه شدن توسعه استان با چالش گردد. به عبارت دیگر، فعالان معدنی و سرمایه‌گذاران وقتی می‌بینند عوائد قانونی استان محقق نمی‌شود، انگیزه کمتری برای مشارکت در پروژه‌های جدید خواهند داشت که این امر توسعه پایدار استان را به خطر می‌اندازد.

۳. نقض صریح قانون و اعتماد عمومی:

ترک فعل صورت‌گرفته آشکارا خلاف نص صریح قوانین لازم‌الاجرای کشور بوده و حقوق مقرر برای استان کرمان را نقض کرده است. چنین عدم تمکینی به قوانین مصوب، علاوه بر پیامدهای اقتصادی، از حیث حقوقی و مدیریتی نیز موجب خدشه به حاکمیت قانون و سلب اعتماد افکار عمومی منطقه از اجرای عدالت مالی در توزیع منابع ملی می‌شود. جامعه استان کرمان حق دارد پرسش کند که چرا با وجود تصریح قانون، حق قانونی توسعه استان پرداخت نشده است و این امر می‌تواند مطالبه جدی افکار عمومی و فعالان اقتصادی استان گردد.

با توجه به موارد پیش‌گفته، روشن است که عدم تخصیص ۱۵٪ حقوق دولتی معادن به کرمان در سال‌های ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ هم موجب تضییع حقوق قانونی استان شده و هم برخلاف متن صریح قوانین یادشده بوده است. این ترک فعل، استان کرمان را از میلیاردها تومان منابع توسعه‌ای محروم نموده و مسئولیت مستقیم آن متوجه دستگاه‌هایی است که در اجرای قانون اهمال کرده‌اند.

استدعا

با توجه به مراتب پیش‌گفته و با استناد به اصول حاکمیت قانون، عدالت مالی و وظایف نظارتی نهادهای قانونی، تقاضای رسیدگی فوری و صدور رأی مقتضی را داریم. بر این اساس، از مرجع محترم رسیدگی‌کننده استدعا می‌شود ضمن موافقت با صدور قرار کارشناسی، موارد زیر از کارشناسان منتخب مطالبه گردد:

قوه قضائیه

دادخواست بدوی دیوان عدالت اداری

تاریخ تقدیم : ۱۴۰۴/۰۴/۱۷
 کد رهگیری : ۱۴۰۴۲۲۰۹۶۱۹۵۱۸۱۲
 پیوست: ۲ برگ

۱. رسیدگی دقیق به عملکرد مالی دستگاههای مسئول:

مستدعی است کارشناسان منتخب با بررسی اسناد، مدارک و گزارشهای مالی موجود در خزانه داری کل کشور، وزارت صنعت، معدن و تجارت، سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی، میزان دقیق حقوق دولتی وصول شده از معادن استان کرمان در سالهای ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ و میزان تخصیص یافته آن به استان را به صورت مستند احصا و اعلام نمایند؛ و مشخص شود چه میزان از سهم قانونی ۱۵ درصدی مقرر، پرداخت نشده و در نتیجه تضییع شده است.

۲. احصای موارد ترک فعل و تعیین مسئولیت دستگاههای ذی ربط:

درخواست می شود کارشناسان دیوان، پس از بررسی مستندات، نسبت به احصای دقیق موارد ترک فعل هر یک از دستگاههای یادشده در خصوص عدم اجرای تکالیف قانونی مقرر در تبصره (۶) ماده (۱۴) قانون معادن و احکام مندرج در قوانین بودجه سنواتی اقدام نموده و نقش و مسئولیت هریک را به صورت روشن و مستند تعیین و گزارش نمایند.

با تقدیم احترام
 یاسر عرب نژاد. کتایون کیاسروش

به عنوان اصیل و همچنین به وکالت از طرف اتاق بازرگانی کرمان

یاسر عرب نژاد

کتایون کیاسروش

بسمه تعالی
 جهت رسیدگی به شعبه دیوان عدالت اداری ارجاع می شود.

نام و نام خانوادگی مقام ارجاع کننده :

تاریخ امضاء

مبلغ هزینه دادرسی : ۳۰۰,۰۰۰ ریال
 شماره مرجع بانک : ۰۶۴۴۱۷۳۹۱۲۷۶
 شماره پیگیری : ۱۳۲۵۶۸۶۰۶۰۵
 تاریخ و ساعت دریافت وجه : ۱۴۰۴/۰۴/۱۷ - ۱۳:۵۱
 تعرفه خدمات : ۴۴۴,۵۰۰ ریال
 مبلغ ابطال تمبر مالیاتی : ۶۰۰,۰۰۰ ریال
 هزینه مرکز وکلا/کانون/صندوق : ۴۵۰,۰۰۰ ریال
 جمع کل پرداختی : ۱,۷۹۴,۵۰۰ ریال